

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการกระตุ้นพัฒนาการระยะแรกเริ่ม ในเด็กดาวน์ซินโดรม : กรณีศึกษาสามารถอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายกรณีศึกษาได้ดังนี้

กรณีศึกษารายที่ 1

1. ด้านสติปัญญา

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 1 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียมเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 64.28 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการ แต่บางพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเอง ตัวควบคุมเทียมจะทำได้ช้ากว่า คิดเป็นร้อยละ 88.88 เช่น ในพฤติกรรมเป้าหมาย

- เลียนแบบท่าทางที่คุ้นเคยและทำตามคำสั่งที่มีท่าทางประกอบ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 3
  - หยิบของชิ้นที่ 3 ขณะที่มีมือมีของ 2 ชิ้น กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 3
  - หางของที่มีฉากกั้น 1 ฉาก และขว้างของอย่างมีจุดหมายกรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 4 และเดือนที่ 5 ตามลำดับ
  - เล่นของเล่นที่มีกลไก และกรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 6
  - ดึงห่วงออกจากหลักไม้ และทำตามคำสั่งง่ายๆ ที่ไม่มีท่าทางประกอบ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

2. ด้านภาษา

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 1 พบว่าเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียม เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 62.50 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายภายใน 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการ แต่พฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียมทำได้ช้ากว่าคิดเป็นร้อยละ 40 เช่น ในพฤติกรรมเป้าหมาย

- โบกมือบาย-บาย กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 3

- หยุดการกระทำเมื่อได้ยินคำสั่ง กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 4 และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

3. ด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่นักศึกษารายที่ 1 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย เท่ากันกับตัวควบคุมเทียม คือ ร้อยละ 100 ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้ในช่วง 6 เดือนโดยไม่ต้องรับการกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียมเกิดขึ้นได้ช้ากว่ากรณีศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60 เช่นพฤติกรรมเป้าหมาย

- เปลี่ยนจากทำนั่งมายืนมือเกาะโต๊ะ และเปลี่ยนจากทำยืนมานั่งมือเกาะโต๊ะ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และเดือนที่ 4 ตามลำดับแต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 5
- เดินจูงมือ 2 มือ และปีนขึ้นนั่งบนโซฟา กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 5 และ 3 ตามลำดับ

ส่วนในพฤติกรรมเป้าหมายยืนเกาะเฟอร์นิเจอร์ และยืนได้เอง กรณีศึกษา และตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 2 และ 5 ตามลำดับ พร้อมกัน

และในพฤติกรรมเป้าหมาย หย่อนตัวลงมานั่งบนพื้นมือไม่เกาะโต๊ะ และลุกขึ้นยืนจากท่าโค้งโค้ง ทั้งกรณีศึกษาและตัวควบคุมเทียมทำได้พร้อมกันในเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

4. ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก.

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้นักศึกษารายที่ 1 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 88.88 ส่วนตัวควบคุมเทียม เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 77.77 สรุปได้ว่า กรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการและพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียมจะทำให้ช้ากว่ากรณีศึกษา เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- การปล่อยของอย่างตั้งใจ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 2
- ใช้นิ้วชี้จิ้ม และหยิบของโดยใช้นิ้วชี้ และนิ้วหัวแม่มือ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อ เดือนที่ 3
- พยายามลากเส้น Scribbles และต่อก้อนลูกบาศก์ 2 ก้อน กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และ 4 ตามลำดับ แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 5

- เทของออกจากขวดเมื่อทำให้ดู และหยิบหมุดออกจากแผ่นกระดาษ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 และ 5 ตามลำดับ แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6 และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

5. ด้านสังคม-อารมณ์

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้กรณีศึกษารายที่ 1 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่ากับตัวควบคุมเทียบ คือ ร้อยละ 100 ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำให้ซ้ำว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20 เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- การให้ของเล่นกับคนที่คุ้นเคยกรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 2

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

6. ด้านการช่วยเหลือตนเอง

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 1 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่ากับตัวควบคุมเทียบ คือร้อยละ 80 ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่ากับกรณีศึกษารายที่ 1 และพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่ตัวควบคุมเทียบทำได้ซ้ำว่าในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำให้ซ้ำว่ากรณีศึกษาเช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ดื่มน้ำจากแก้ว 2 หู และล้างมือ เช็ดมือมีคนช่วยเหลือ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4
- ถอดถุงเท้า ถอดรองเท้า และดื่มน้ำจากแก้ว กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- ตักอาหารเองด้วยช้อนหกบ้างเล็กน้อย กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4
- เปลี่ยนแบบการทำงานบ้าน และใช้สิ่งของตามหน้าที่ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

สรุป ผลการวิจัยของกรณีศึกษารายที่ 1

เมื่อดูตาราง ที่ 5, 6, 7 และ 8 ประกอบกับตารางภาพที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า

1. กรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 94.64

ในขณะที่ตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 78.57

2. จากพฤติกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่ต้องได้รับการฝึกของตัวควบคุมเทียม ในข้อ 1 พบว่าพฤติกรรมของกรณีศึกษาเกิดได้เร็วกว่าพฤติกรรมของตัวควบคุมเทียมคิดเป็นร้อยละ 72.72

3. พฤติกรรมเป้าหมายทั้งหมดของกรณีศึกษารายที่ 1 ที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกกระตุ้นพัฒนาการ ยังคงอยู่ต่อไปแม้หยุดการฝึกไปแล้ว 1 เดือน

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการครั้งนี้สามารถทำให้กรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่าและเร็วกว่าตัวควบคุมเทียม สรุปได้ว่าการฝึกกระตุ้นพัฒนาการของผู้วิจัยทำให้กรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมด้านสติปัญญา ภาษา และกล้ามเนื้อมัดเล็กมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะทำพฤติกรรมเป้าหมายได้ อาจเป็นเพราะว่าตัวควบคุมเทียมได้รับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการจากพ่อแม่ที่ได้รับคำแนะนำจากผู้วิจัยหรือจากที่อื่น ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากเหตุผลด้านจริยธรรมที่เราจะงดหรือไม่ให้การฝึกใดๆแก่ตัวควบคุมและจากผลการฝึกกระตุ้นพัฒนาการจะสังเกตเห็นว่าพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ สังคม-อารมณ์ และการช่วยเหลือตนเองของตัวควบคุมเทียมเกิดขึ้นเท่ากับกับกรณีศึกษารายที่ 1 เนื่องจากพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็กตามอายุ และการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ ในขณะที่พัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษา และกล้ามเนื้อมัดเล็กต้องอาศัยการฝึกจึงจะช่วยให้มีพัฒนาการดีขึ้น ตัวควบคุมเทียมจึงเกิดพฤติกรรมเป้าหมายด้านสติปัญญา ภาษา และกล้ามเนื้อมัดเล็กน้อยกว่ากรณีศึกษา

กรณีศึกษารายที่ 1 อยู่ในครอบครัวขยายทุกคนให้ความรักและเอาใจใส่เด็ก พ่อแม่เด็กตั้งความหวังไว้กับลูกสูง พยายามหาสิ่งดี ๆ ให้ลูกสนใจรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับลูก ขณะที่มาฝึกที่หน่วยพัฒนาการและการเจริญเติบโต โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พ่อแม่เด็กให้ความร่วมมือและสนใจที่จะนำไปปฏิบัติต่อบ้าน ขณะที่ผู้วิจัยทำการฝึกกระตุ้นพัฒนาการที่บ้าน พ่อแม่เด็กก็จะมีส่วนร่วมในการจัดสถานที่และทำกิจกรรมกับเด็ก จัดหาของเล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้เด็กจากการที่เด็กมีผู้ดูแลเป็นผู้ใหญ่มาก แต่เด็กอยู่ในช่วงกำลังหัดเดิน ผู้ดูแลมีสุขภาพไม่เหมาะสมและไม่คล่องตัวที่จะดูแลเด็ก มักจะให้เด็กนั่งเล่นกับพื้น ห้ามไม่ให้เด็กเกาะเดินไปไกล ๆ ทำให้พัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวของเด็กล่าช้า พ่อแม่และผู้วิจัยจึงได้ปรึกษากันและเห็นสมควรว่าควรจะให้หลานของผู้ดูแลซึ่งเป็นเด็กอายุ 15 ปี มีเวลาว่างมาดูแลเด็กแทน เป็นผลให้พัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวของเด็กดีขึ้นหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกกระตุ้นพัฒนาการ พ่อแม่เด็กมีความคิดที่จะนำเด็กไปฝึกว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้ดียิ่งขึ้น จึงขอความร่วมมือจากผู้วิจัยให้เป็นผู้ฝึกเด็ก เมื่อนำเด็กไปฝึกก็สังเกตได้ว่าเด็กรู้สึกสนุกและมีความสุขในขณะที่ฝึก พ่อแม่เด็กเห็นความก้าวหน้าของพัฒนาการจากการฝึกว่ายน้ำ

จากการที่ตัวควบคุมเทียมสามารถเกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้ถึงแม้ว่าไม่ได้รับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการเนื่องจากตัวควบคุมเทียมรายที่ 1 เป็นลูกคนเดียวของครอบครัวพ่อแม่เอาใจใส่ดูแล

แต่เด็กตั้งใจว่าจะให้ลูกเรียนร่วมกับเด็กปกติ สอบถามถึงวิธีการฝึกกระตุ้นพัฒนาการเด็กทุกครั้งที่มาทำการประเมินพัฒนาการ ตัวควบคุมเทียบรายที่ 2 พ่อแม่มีความรู้เข้าใจเด็กไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการที่โรงพยาบาลเอกชน อาทิตย์ละ 1 วัน ขณะอยู่ที่บ้านพ่อแม่เด็กก็ส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่อง ให้เด็กได้ช่วยเหลือตัวเองทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตัวเองเท่ากับกรณีศึกษา เด็กก็ยังมีพัฒนาการด้านอื่น ๆ เช่น ด้านสติปัญญา ภาษา กล้ามเนื้อมัดเล็ก สูงกว่ากรณีศึกษา แต่ไม่ได้มาจับคู่เปรียบเทียบกับกรณีศึกษารายที่ 1 ซึ่งพัฒนาการเหล่านี้จะส่งผลต่อพัฒนาการด้านอื่น ๆ ด้วย ทำให้ตัวควบคุมเทียบรายที่ 2 มีพัฒนาการเท่าเทียมกับกรณีศึกษาได้

กรณีศึกษารายที่ 2

1. ด้านสติปัญญา

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 2 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 69.23 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 77.77 เช่น ในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ดูรูปในหนังสือ และ รู้จักวิธีเล่นของเล่น กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และ 6 ตามลำดับ
- ใช้นิ้ววาดรูป และวางแผ่นวงกลมในกระดานรูปแบบ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4 และ 5 ตามลำดับ
- ดึงของที่ไกลเกินเอื้อมโดยดึงเชือกที่ผูกไว้ และเดินอ้อมสิ่งของ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 5 และ 6 ตามลำดับ
- หาของที่มีฉากกัน 2 ฉาก กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

2. ด้านภาษา

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 2 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 66.66 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการและพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษา เช่น ในพฤติกรรมเป้าหมาย

- แสดงท่าทางเหมาะสมกับคำ และส่งเสียงโต้ตอบกรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และ 4 ตามลำดับ
- ส่งเสียงอ้อแอ้มีจังหวะ และเรียกพ่อแม่ได้เฉพาะเจาะจง กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4 และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

3. ด้านกล้ามเนื้อใหญ่

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 2 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 94.11 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 56.25 เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- เดินถอยหลัง ถือของชิ้นใหญ่ขณะเดิน และเดินลากของเล่น กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3
  - ปีนขึ้นไปนั่งบนโซฟา กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เดือนที่ 4
  - เดินบนกระดานกว้าง 8 นิ้วมีคนช่วยเหลือ ยืนขาเดียวมีคนช่วยจับ กระโดดจากที่สูง 7 นิ้วเท้าลงมาพร้อมกัน และวิ่งและหยุดได้เอง กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6
  - เดินตามเส้น และถีบจักรยาน 3 ล้อ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

4. ด้านกล้ามเนื้อเล็ก

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 2 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 63.63 สรุปได้ว่ากรณีศึกษาเกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 71.42 เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ต่อก้อนลูกบาศก์ 3 ก้อน กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3

- เทเพื่อเอาของด้านในออกมา กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3
- ใส่หมุดทรงกลม 6 หมุด หีบของใส่กล่อง 8 ชิ้น และต่อก้อนลูกบาศก์ 6 ก้อน กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 4 และ 5 ตามลำดับ แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- ใส่หมุดทรงกลม 6 หมุด กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

5. ด้านสังคม-อารมณ์

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้กรณีศึกษารายที่ 2 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 85.71 สรุปได้ว่า กรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการและพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษา เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- เล่นใกล้ๆ เพื่อน และแยกกับแม่ได้ในสถานที่คุ้นเคย กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4
- มองภาพในหนังสือ และเล่นตุ๊กตาเลียนแบบผู้ใหญ่ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4
- รู้จักรอให้ถึงรอบของตนเอง กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- เล่นกับเด็กคนอื่นมีปฏิริยาโต้ตอบ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6 และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

6. ด้านการช่วยเหลือตนเอง

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้กรณีศึกษารายที่ 2 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 90 ส่วนตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 70 สรุปได้ว่า กรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการและพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาเช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ถอดถุงเท้า กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4
- ถอดรองเท้าเมื่อปิดแถบปุ่มก้าว (velcro) กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4
- ใส่หมวก กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 2

- คิงกางเกงขาสั้น เอวยางยืดลง และใส่รองเท้ามีคนช่วยเหลือ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 5
- ถือซ้อนโดยใช้มือกำ หางมือ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- ถ้างมือเองจนเสร็จ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

สรุปผลการวิจัยของกรณีศึกษารายที่ 2

เมื่อดูตาราง 11, 12, 13 และ 14 ประกอบกับตารางภาพที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า

1. กรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 98.33
ในขณะที่ตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 75.38
2. จากพฤติกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้น โดยไม่ต้องได้รับการฝึกของตัวควบคุมเทียบ ในข้อ 1 พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษาเกิดได้เร็วกว่าพฤติกรรมของตัวควบคุมเทียบคิดเป็นร้อยละ 77.55
3. พฤติกรรมเป้าหมายทั้งหมดของกรณีศึกษารายที่ 2 ที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกกระตุ้นพัฒนาการ ยังคงอยู่ต่อไปแม้หยุดการฝึกไปแล้ว 1 เดือน

สรุปได้ว่าการฝึกกระตุ้นพัฒนาการของผู้วิจัยทำให้กรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายทั้ง 6 ด้านมากกว่าและเร็วกว่าตัวควบคุมเทียบ แต่ในด้านกล้ามเนื้อขนาดใหญ่ ตัวควบคุมเทียบรายที่ 3 ซึ่งอาศัยอยู่กับปู่ย่า และมีตัวแบบเป็นเด็กวัยใกล้เคียงกัน พ่อแม่มีความสนใจ ในการกระตุ้นพัฒนาการเด็ก สอบถามผู้วิจัยเมื่อนำเด็กมาประเมินพัฒนาการทุกครั้ง เพื่อนำไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการเด็กต่อที่บ้าน สามารถเกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้ถึงร้อยละ 88.23 ซึ่งใกล้เคียงกับกรณีศึกษา เนื่องจากพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อใหญ่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็กตามอายุ และการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ ทำให้ตัวควบคุมเทียบรายที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกด้วย มีพัฒนาการดีขึ้น ส่วนพัฒนาการด้านสังคม-อารมณ์ ตัวควบคุมเทียบรายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย 85.71 เนื่องจากเด็กมีสภาพแวดล้อมที่ทำให้เด็กปรับตัวได้ง่าย ยอมรับปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นง่าย มีผลทำให้การประเมินพัฒนาการด้านสังคม-อารมณ์ เด็กจะทำได้ดี ส่วนในด้านสติปัญญา กล้ามเนื้อมัดเล็ก ภาษา และการช่วยเหลือตนเอง กรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายสูงกว่า ตัวควบคุมเทียบรายที่ 4 มากคือกรณีศึกษารายที่ 2 เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 90-100 แต่ตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 63.63-70 เนื่องจากตัวควบคุมเทียบรายที่ 4 พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่ลูก ต้องทำงานหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ทำให้พัฒนาการด้านต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งต้องอาศัยการฝึก จึงจะช่วยให้มีระดับพัฒนาการที่เพิ่มขึ้น หลังจากสิ้นสุดการวิจัย ผู้วิจัยได้ชี้ให้แม่เด็ก เห็นถึงความสามารถที่เพิ่มขึ้นของเด็ก แนะนำวิธีการกระตุ้นพัฒนาการเด็ก

สำหรับกรณีศึกษารายที่ 2 เมื่อแพทย์บอกว่าลูกมีความผิดปกติของโครโมโซมพ่อแม่ต่างก็โยนความผิดให้กันและกัน ผู้วิจัยบอกให้พ่อกับแม่ทราบว่าเกิดจากความผิดปกติของโครโมโซมซึ่งเกิดระหว่างเซลล์กำลังแบ่งตัว ไม่ได้เป็นความผิดของพ่อกับแม่ ขณะฝึกเด็กที่บ้านสถานที่ใช้ฝึกเป็นห้องกระจกเล็ก ๆ ตั้งโต๊ะทำงานที่เหลือประมาณ 4-5 ตารางเมตร มีโต๊ะกินข้างเล็ก ๆ 1 ตัว ถ้าออกมานอกห้องเด็กก็จะเสียสมาธิเพราะมีคนเดินเข้าออกร้านตลอดเวลา แต่ผู้วิจัยก็ได้ใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้านมาฝึกเด็ก ให้พ่อแม่ใช้ของที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้กับลูก เช่นกล่องนม แต่ละขนาดจะไม่ต่างกันนำมาวางทำเป็น step ให้เด็กหัดก้าวเดิน ใช้สติ๊กเกอร์ของแถมมาให้เด็กฝึกการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก แม่เด็กมักให้ของแถมแก่ผู้วิจัยมาใช้กับเด็กคนอื่นด้วย เด็กจะอยู่ในห้องคนเดียวเสมอเพราะแม่จะต้องยุ่งกับการขายของหน้าร้านทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตัวเองดี ผู้วิจัยชี้ให้แม่เห็นถึงความสามารถด้านสติปัญญาของเด็กจากการที่เด็กชอบเลียนแบบ ถ้าแม่สอนเด็กบ่อย ๆ จะทำให้เด็กพัฒนาความสามารถด้านสติปัญญาได้มากขึ้น ขณะที่มาฝึกที่หน่วยพัฒนาการและการเจริญเติบโต แม่มักจะมอบหมายให้ผู้วิจัยเป็นคนดูแลเด็กส่วนตนเองจะนั่งอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอย่างอื่น ผู้วิจัยพยายามให้แม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของลูก เช่นให้แม่เล่นโยนบอลเป็นวงกับลูก

กรณีศึกษารายที่ 3

1. ด้านสติปัญญา

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 3 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 93.33 ส่วนตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 53.33 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่ามีพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำให้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 87.50 เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ใส่ทรงกระบอกในช่อง กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 5
- ใช้นิ้ววาดรูป และเลียนแบบท่าทางที่ไม่เห็น กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 2 และ 3 ตามลำดับ
- เมื่อของเล่นหยุดส่งให้ผู้ใหญ่ทำให้เดินใหม่ และวางแผนวงกลมในกระดาน รูปแบบกรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3
- ซื่อว้ายะได้ถูกต้อง 3 ส่วนและ เลือกลูกตัวเองได้ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และ 4 ตามลำดับแต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

2. ด้านภาษา

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 3 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียม เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 50 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการและพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียมจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาเช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ส่งเสียง หรือทำทาบอกรความต้องการ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 3
- พูดคำว่า “ไม่”, “สั้นหัว” เมื่อไม่ต้องการ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

3. ด้านกล้ามเนื้อขนาดใหญ่

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 3 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียมเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 88.23 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียมจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 66.66 เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- โยนบอลไปด้านหน้า 3 ฟุตและ เดินลากของเล่น กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 3
- ยืนขาเดียวมีคนช่วยจับ และจับบอลลูกใหญ่กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 5 แต่ตัวควบคุมเทียมทำได้เมื่อเดือนที่ 6
- และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

4. ด้านกล้ามเนื้อเล็ก

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 3 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียมเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 70 สรุปได้ว่ากรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียม ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียมจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการและพบว่าทุกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียมจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษา เช่นในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ต่อก้อนลูกบาศก์ 3 ก้อน และเขียนแบบการลากเส้นแนวตั้ง กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และ 4 ตามลำดับ

- เขียนแบบการลากเส้นแนวนอน และร้อยลูกปัด 1 นิ้วได้ ลูก กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4

- เริ่มพับกระดาษได้ยังไม่เรียบร้อย และมีรูปบนกระดาษ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 3 และ 4 ตามลำดับแต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

- ต่อก้อนลูกบาศก์เป็นสะพาน กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

5. ด้านสังคม-อารมณ์

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 3 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 ส่วนตัวควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 83.33 สรุปได้ว่า กรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือน ได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 40 เช่น ในพฤติกรรมเป้าหมาย

- มองภาพในหนังสือช่วงสั้นๆ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4

- เขียนแบบท่าทางที่ซับซ้อนของผู้ใหญ่ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 4 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 6

และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

6. ด้านการช่วยเหลือตนเอง

จากการฝึกกระตุ้นพัฒนาการให้แก่กรณีศึกษารายที่ 3 พบว่าเด็กเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 72.72 ส่วนตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 63.63 สรุปได้ว่า กรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายมากกว่าตัวควบคุมเทียบ ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบจะเกิดพฤติกรรมเป้าหมายในช่วง 6 เดือนได้โดยไม่ต้องรับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นเองของตัวควบคุมเทียบจะทำได้ช้ากว่ากรณีศึกษาคิดเป็นร้อยละ 71.42 เช่น ในพฤติกรรมเป้าหมาย

- ถอดถุงเท้า และถอดรองเท้าติดแถบปุ่มกาว กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 2 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 4

- แยกเยาะได้ระหว่างของกินได้ และไม่ได้ กรณีศึกษาทำได้เมื่อเดือนที่ 1 แต่ตัวควบคุมเทียบทำได้เมื่อเดือนที่ 2

ในพฤติกรรมเป้าหมายเด็กขูดนม ทั้งกรณีศึกษาและตัวควบคุมเทียบทำไม่ได้ และพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นยังคงอยู่ไม่ย้อนกลับ

สรุปผลการวิจัยของกรณีศึกษารายที่ 3

เมื่อดูตาราง 17 , 18 ,19 และ 20 ประกอบกับตารางภาพที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า

1. กรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 93.84
ในขณะที่ตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 69.23
2. จากพฤติกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้น โดยไม่ต้องได้รับการฝึกของตัวควบคุมเทียบ ในข้อ 1 แต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษาเกิดได้เร็วกว่าพฤติกรรมของตัวควบคุมเทียบคิดเป็นร้อยละ 75.55
3. พฤติกรรมเป้าหมายทั้งหมดของกรณีศึกษารายที่ 3 ที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกกระตุ้นพัฒนาการ ยังคงอยู่ต่อไปแม้หยุดการฝึกไปแล้ว 1 เดือน

สรุปได้ว่าการฝึกกระตุ้นพัฒนาการของผู้วิจัยทำให้กรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ในทุกๆด้านมากกว่าและเร็วกว่าตัวควบคุมเทียบ แต่ในด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่และด้านสังคม-อารมณ์ ตัวควบคุมเทียบ ทำได้ใกล้เคียงกับกรณีศึกษาคือ ร้อยละ 88.23 และ 83.33 ตามลำดับ เนื่องจากพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็กตามอายุ และการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ ส่วนด้านสังคม-อารมณ์ จากการที่ตัวควบคุมเทียบรายที่ 4 มีผู้ดูแลที่หลากหลาย ทำให้เด็กปรับตัวเข้ากับบุคคลได้ง่าย ส่วนในด้านสติปัญญา ภาษา กล้ามเนื้อมัดเล็ก กรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้สูงกว่าตัวควบคุมเทียบมากคือ กรณีศึกษารายที่ 3 เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 93.33-100 ส่วนตัวควบคุมเทียบเกิด 50-70 ถึงแม้ว่าตัวควบคุมเทียบรายที่ 5 จะได้รับการตรวจและได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานอื่นเช่นกัน และเนื่องจากแม่ของกรณีศึกษาให้ความสนใจใส่ใจใ้สูง เน้นการฝึกพัฒนาการด้านสติปัญญา และกล้ามเนื้อมัดเล็กมากกว่าด้านอื่นๆ ตอนอายุ 4 เดือนเด็กถ่ายเหลว ย่าให้กินข้าวกล้องผสมน้ำตาลมาตลอดเด็กมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาตลอด ผู้วิจัยแนะนำให้กินน้ำตาลทรายกับข้าวกล้องแม่ลองทำดูเมื่อลูกไม่ดูนม แม่ก็ให้ลูกกลับไปกินเหมือนเดิม แนะนำให้แม่พบนักโภชนาการเพื่อเปลี่ยนนมหลังจากเปลี่ยนนมแล้ว เด็กน้ำหนักขึ้นมาเล็กน้อยไม่ยอมกินอาหารหยาบเลย ถ้ากินแล้วจะทำท่าอาเจียน แม่จะนำข้าวมาจากบ้านตลอดผู้วิจัยให้แม่ฝึกลูกโดยเริ่มจากอาหารหยาบเล็กน้อยก่อน รอให้เด็กหิวถึงจะให้เด็กกิน แต่แม่สงสารลูก เมื่อลูกไม่กินก็ให้ลูกกลับไปกินนมเหมือนเดิม เมื่อเปรียบเทียบกับตัวควบคุมเทียบซึ่งสามารถทำพฤติกรรมเป้าหมายนี้ได้

แม่ค่อนข้างเป็นคนเจ้าระเบียบไม่ยอมให้เด็กเล่นสกปรกถ้าเด็กจับอะไรจะคอยห้ามอยู่ตลอดเวลาและคอยเช็ดมือให้เด็กจะไม่ยอมจับอะไรที่แปลกใหม่ผู้วิจัยต้องใช้เวลาหลายเดือนเด็กถึงจะยอมจับแปรงไคท์ผู้วิจัยทำขึ้น แม่จะกังวลเรื่องการจับถ่ายปัสสาวะของเด็ก เด็กจะคอยจับเป้ากางเกงแม่จะคอยถามเด็กว่าปวดฉี่ไหม แล้วจับให้เด็กไปเข้าห้องน้ำทุก ๆ 15 นาทีผู้วิจัยแนะนำว่า

ให้เด็กปีสวาทหลังจากกินนมอิ่ม ก่อนนอน แล้วเว้นช่วงระยะเวลา สัก 1-2 ชั่วโมง แล้วจึงให้เด็กเข้าห้องน้ำอีกครั้ง ถ้าเด็กยังจับเป้ากางเกงอยู่ก็ให้ทำเป็นไม่สนใจ

พ่อสนใจคุณเลอคูติ จะชอบประดิษฐ์ของเล่นฝึกพัฒนาการให้ลูก โดยทำจากวัสดุเหลือใช้ทำเลียนแบบของเล่นกระตุ้นพัฒนาการที่เห็นมาจากโรงพยาบาลจะแนะนำวิธีการเล่นกับเด็กให้ผู้วิจัยทราบว่าการเล่นแบบใดที่เด็กชอบ

สรุป ผลการวิจัยโดยรวมของกรณีศึกษาทั้ง 3 ราย

เมื่อดูตารางที่ 21,22 สามารถสรุปได้ว่า

1. กรณีศึกษารายที่ 1 เกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 95.67 ในขณะที่ตัวควบคุมเทียบ เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย ร้อยละ 74.59
2. จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยไม่ต้องได้รับการฝึกของตัวควบคุมเทียบ ในข้อ 1 แต่พบว่าพฤติกรรมเป้าหมายของกรณีศึกษาเกิดได้เร็วกว่าพฤติกรรมของตัวควบคุมเทียบคิดเป็นร้อยละ 75.36
3. พฤติกรรมเป้าหมายทั้งหมดของกรณีศึกษาทั้ง 3 ราย ที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกกระตุ้นพัฒนาการยังคงอยู่ต่อไปแม้หยุดการฝึกไปแล้ว 1 เดือน

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาเพียงแค่ 6 เดือนก็ยังสามารถทำให้กรณีศึกษาเกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่าและเร็วกว่ากลุ่มควบคุมเทียบ ถ้าเด็กได้รับการฝึกกระตุ้นพัฒนาการในระยะเวลาที่นานขึ้นและต่อเนื่องก็จะมีผลทำให้พัฒนาการของเด็กเพิ่มขึ้นได้และจากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่ากรณีศึกษาทั้ง 3 รายมีพฤติกรรมเป้าหมายด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กสติปัญญา มากกว่ากลุ่มควบคุมเทียบ เนื่องจากกรณีศึกษามีโอกาสเรียนรู้ผ่านการเล่น ซึ่งทำให้รู้สึกสนุกและเป็นการฝึกทักษะ โดยเด็กไม่รู้ว่ายังฝึกอยู่และการฝึกอย่างสม่ำเสมอและบ่อยๆ ทำให้พัฒนาการด้านนี้เพิ่มขึ้นได้ ส่วนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ กลุ่มควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายได้ใกล้เคียงกับกรณีศึกษาคือกลุ่มควบคุมเทียบเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 93.18 และกรณีศึกษาเกิดพฤติกรรมเป้าหมายร้อยละ 100 เนื่องจากพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กขึ้นอยู่กับความพร้อมของเด็กตามอายุและการเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ ทำให้แม้บางพฤติกรรมเป้าหมายของกลุ่มควบคุมเทียบจะไม่ได้รับการฝึกก็เกิดขึ้นเองได้

สรุปได้ว่าการกระตุ้นพัฒนาการส่งผลดีต่อพัฒนาการของเด็กและครอบครัว พ่อแม่ยอมรับและเข้าใจ รับรู้ถึงขีดความสามารถของเด็ก ให้ความสนใจและร่วมมือในการฝึกเป็นอย่างดี จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการฝึกกระตุ้นพัฒนาการคือสัมพันธ์ภาพที่เกิดขึ้นในครอบครัว ช่วยทำให้พ่อแม่เด็กมีความมั่นใจและมีกำลังใจที่จะช่วยเหลือเด็กต่อไป